

2014-04-26 Dijkentocht 300 kilometer WRB – Nico Offerman

 nico-offerman.nl/2014-04-26-dijkentocht-300-kilometer-wrb

ThemeGrill

28 april
2014

2014-04-26 Dijkentocht 300 kilometer WRB

Ook dit jaar hadden de Wereldrandonneurs de Dijkentocht georganiseerd en ook weer vanaf Zoetermeer. De start was om 07:00 uur bij Toer Vereniging Zoetermeer '77. Dus een reden om weer mee te doen. Dit jaar had ik Martijn overgehaald om mee te doen en ik hoopte dat Patrick ook zou aansluiten wat ook gebeurde. Dus in ieder geval hadden we een groepje van 3 om de 300 km te slachten (of is het slechten?)

Om 06:30 uur was het weer gezellig druk in het clubhuis, ik telde al gauw een stuk of 25 deelnemers en ik hoorde ook vreemde talen, ja het was een international gezelschap.

Klokslag 07:00 uur weren we naar de start gedirigeerd door Leo die nog wat te vertellen had, het was voor Leo op de dag af 28 jaar geleden dat hij begon met lange afstanden te rijden. Het geeft mij dus nog hoop voor de toekomst. Na nog even te vertellen dat wij ons aan de regels moeten houden vertrokken we richting Rotjeknor.

Martijn wijst de weg

Ik had voor mijzelf een tactiek uitgestippeld om tot de Van Brienoordbrug rustig aan te doen en dan te kijken bij welk groepje we zouden aansluiten. Martijn die vandaag de stagiaire mocht uithangen had hier wel oren naar en Patrick vind alles best als we maar weer snel thuis zijn. Ik weet nog steeds niet hoe het kwam maar na stoplicht twee reden we al aan kop en oeps dat was niet de bedoeling. Maar goed hoe langzaam we ook gingen rijden er kwam er niet een voorbij, of toch? Een gele banaan ging er snel vandoor. De gele bananen zijn voor ons niet bij te houden dus ik was blij dat hij snel weg was anders heb je steeds het gerammel achter je. Zo draaide we het fietspad op langs de A12

en Guus gaf hier aan zijn eigen tempo te gaan rijden, even omkijkende zag ik dat we de boel al goed uit elkaar getrokken hadden. Maar nog steeds klopte mijn tactiek niet.

We gingen met 5 man verder (later bleek het er 6 te zijn) Martijn bleef naast mij rijden en Patrick, Henk en Peter als een peloton achter ons. Ik gaf aan om de snelheid op 30 à 31 km te houden wat goed te doen was zo langs de Rotte, soms knalde we wel lekker door maar dat was omdat het kan. Slingerend kwamen we de Rotte af en gingen we het fietspad op richting de beroemde brug. Hier bedacht ik dat er wel even een ander het initiatief mocht nemen maar ook hier zag niemand dit zitten dus in de vertrouwde opstelling gingen we weer verder, en nu zag ik onze 6e man het was een ligfietser en ja die zie je over het hoofd. Ik bedenk mij nu dat ik zijn naam niet meer weet, sorry hiervoor dus we noemen hem maar ligfietser. Wel weet ik dat hij in Houten woont. Zo zie je dat je zeer selectief informatie tot je neemt tijdens de inspanningen van zo'n tocht.

Vertrek

Nu de Van Brienoordbrug op en automatisch kwam er in de slagvolgorde een verandering, ik zelf ben niet zo'n klimgeit en ik had geen zin mijzelf op te blazen. Zo gingen we de brug over (en waar ik het vertikte om naar rechts te kijken, dat uitzicht vind ik maar niets) Zo gingen we met Henk als gids voorop richting Culemborg. Nu steeds wisselend voorop rijden omdat iedereen zijn werk moest doen zagen we in de verte Leo druk heen en weer lopen, wat bleek we waren te vroeg bij de eerste controle en Leo had nog maar net zijn vlag en controlebord gepland.

Niet naar rechts kijken

Ik had geen zin om hier lang te wachten omdat je anders koud kan worden van het stilstaan gingen we gauw verder. De km teller tikte meer de 33 aan maar het ging ook wel makkelijk. Voor Culemborg moest Peter er af het ging waarschijnlijk iets te snel? Wat ik wel vreemd vond omdat Peter het vorig jaar goed kon volhouden. Maar goed bij de Wereldrandonneurs wachten ze niet dus met 4 en 1 ligfiets gingen we verder. Al gauw kwam de tweede controle en koffieshop. Net als vorig jaar zat Albert te wachten en Tineke en Leo waren ook net gearriveerd. Albert is een oud Voorzitter en het is altijd weer gezellig om hem te ontmoeten maar lang kon het gesprek niet duren omdat we weer verder moesten dus snel afrekenen en een piesje te plagen en weer op de fiets richting Arnhem. Peter was

Controle

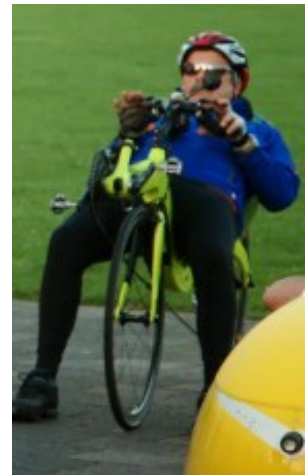
inmiddels ook gearriveerd in Culemborg maar liet ons gaan. Ook nu weer flink op kop sleurend kwamen we op de Lekdijk en gingen we door mooie dorpjes waar Koningsdag volop aan de gang was. Dorpjes zoals Rijswijk, Heteren en Opheusden etc. passeerde we met snelheden van rond de 34km p/u het schoot dan ook lekker op. Ineens schoot mij te binnen dat we nu op een sintelpad aan zouden komen, dat was vorig jaar slecht bevallen ik waarschuwde onze stagiaire hiervoor en op dat moment hoorde ik iemand brommen dat er een betere weg was maar dan wel 500 meter langer. Nou daar had ik wel oren naar.

Het gebrom kwam van de ligfiets en ik heb dan ook gevraagd of hij ons erdoor wilde gidsen.

Dat ging goed en we kwamen aan het eind van de sinteldijk weer op de goede weg. De ligfietser had het gelijk naar zijn zin en bleef tot Arnhem op kop rijden tot ongenoegen van Patrick die het nu wel erg hard vond gaan. Maar naar gepiep luisteren we niet dus hop Arnhem in, daar was het zo druk dat er niet door heen te komen was, met vele omwegen wen gedraai kwamen we op de weg naar Veld en naar het begeerde Pannenkoekhuis.

De ligfietser ging steeds donkerder kijken omdat het op zijn fiets niet meevalt om door de mensenmassa met draaien en keren door te fietsen maar het groepje streek dankbaar neer en verheugde ons al op koffie met een pannenkoek. Maar waar konden we de fietsen stallen en waar was het terras het was immers mooi weer, dan ga je niet binnen zitten, toch? De fietsen moesten in een onbewaakte fietsenstalling en een terras hadden ze niet. De teleurstelling werd al gauw teniet gedaan door het zien van de kaart **mmmm** lekkere pannenkoek goed fietsvoer.

Inmiddels was het wel erg warm binnen wel 26 graden bleek later. De koffie en de te grote pannenkoek waren ook niet zo maar op dus we maakte er een lange stop van. Het pannenkoekhuis was dan ook wel heel gezellig en inmiddels was Peter ook gearriveerd zodat we met 6 man Richting de Posbank gingen. Nu is de Posbank niet moeilijk maar na 150 kilometer lijkt het de **Himalaya** gebergte wel, ook komt er dan nog even een wielrijder naast je rijden die wil laten zien dat hij wel wat sneller de Posbank op kan rijden, maar ja hij had net een kilometer of 20 in de benen. Ook deze klim nam ik rustig. Zo gingen we de Postbank over normaal is het erg mooi daar te rijden maar ik werd ziek en zwak een rammelende koppijn kwam opzetten, dat was niet door de Pannenkoek maar door het Pannenkoekhuis, het was immers een graad of 26 daarbinnen en dat had mij goed genekt.

Ligfiets

Pannenkoek, bakkerspuding met slagroom

Zo kwamen we bij de laatste klim waar Tineke en Leo een post hadden opgesteld en er stond een tafel vol Oranjebitter, nou keek ik al niet vrolijk maar de Oranjebitter liet ik wijselijk aan mij voorbij gaan. Hop weer verder we moesten toch naar huis, de afdaling nam ik met 45 km p/u terwijl ik daar verleden jaar nog dik over de 70 reed ik had dus echt hoofdpijn.

Richting Wijk bij Duurstede dat was de volgende stop, onderweg hoorde ik van Patrick dat hij pijnstillers bij zich had en dankbaar nam ik zijn pilletje aan, goed dat er geen doppingcontrole was langzaam ging de hoofdpijn over. In Wijk bij Duurstede gingen we naar de Italiaan waar we een controle hadden en even buiten wat konden drinken.

Oranje Bitter (BAH)

Was er tussen de Postbank en de Italiaan niets gebeurd dan, nou niet dat ik weet wel zag ik Martijn en Henk ons over de fietspaden gidsen maar ik heb dit vanwege de hoofdpijn niet mee gemaakt. Vanaf Wijk bij Duurstede gingen we de Lekdijk weer op en het bleek dat de pijnstillers in combi van Gel-snoepjes een goede uitwerking te hebben de suiker van de Gel waren goed mijn benen in gezakt en ik besloot er een slok aan te

geven en met 33 à 34 km p/u trok ik de boel richting Nieuwegein, iedereen kon zich goed achter mij verstoppen dacht ik, ik hoorde geen geklaag dus stuitte ik flink door en de ketting ging strak naar rechts. Bij Nieuwegein / Vreeswijk had Patrick met zijn laatste adem wijs kunnen maken dat het nu wel echt te hard ging, dus ik mocht niet meer op kop. Nu luister ik slecht en nam ik het voortouw tot Schoonhoven, heerlijk in de wind ik had nooit geweten dat ik dit ook kon. Met een steeds bozer kijkende Patrick kwamen we aan bij de laatste controle.

Italiaanse controle

Hier moesten we een Café in vol met rokers, dus na de stempel weer heel gauw weer naar buiten, daar nog even gezeten en Patrick kreeg weer branie voor twee, allemaal klaagde ze toch wel over stramme benen en met Peter hadden we het erover of we sneller waren dan vorig jaar? Thuis bleek dat we 0,7 km p/u harder hadden gereden. Maar daar waren we nog niet, netjes zat ik mijn straf uit en bleef tot Haastrecht achteraan rijden Henk en Peter reden een mooie 31 door een schitterend landschap wat ons weer bekend voor kwam, hier reden we wel vaker.

Controle Schoonhoven

Omdat het vanaf Haastrecht een wat doodse weg is ging ik weer voor rijden, ik wilde dit ook zo snel mogelijk achter mij laten en de chocomelk in het clubhuis stond al klaar. Zo reden we op Zoetermeer aan met onder de A21 nog een vervelende wegopbreking die bij de ligfietser niet goed beviel zal ik maar zachtjes omschrijven. Langs de A12 leek het

wel of iedereen er weer zin in had en zonder te klagen reden we het Buytenpark in waar Han en Leo zaten te wachten en waar Martijn als een echte Stagiaire werd binnengehaald door vrouw en kinderen. In het clubhuis kwamen de sterke verhalen al gauw weer boven tafel en je merkt wel hoe gauw je de ellende weer vergeten ben. Op naar het volgende evenement en dat is over 7 dagen de Borettocht met maar!? 165 km. Pffff waar begin ik aan ☺

Patrick "Een boer met kiespijn"

Leo bedankt weer voor het organiseren, en o ja en Guus dan?

Die zat een heerlijke Espresso weg te werken in Wijk bij

Duurstede toen wij in het clubhuis waren, dus eigenlijk zijn dat de winnaars -

Hieronder de tekst van Henk van Zandbergen

Dijkentocht 2014

26 april 2014: WRB 300km Zoetermeer De 300km op 26 april was bijna een clubrit. Bij de start sloot ik mij aan bij drie andere TVZM'77 rijders, wederom van die snellerds. Even dacht ik `Waar ben ik nou weer aan begonnen´ maar om nu te lossen en moederziel alleen die winderige dijken te moeten slechten was ook niet zo´n fijne gedachte. In de groep blijven dus en af en toe proberen om Nico (onze voorzitter) af te leiden zodat hij het tempo wat liet zakken (om het 5 minuten later weer op te schroeven).

In Culemborg was weer de stop op een perfecte lokatie met vriendenprijsjes, oud-voorzitter Albert zat traditiegetrouw al op ons te wachten. Met zijn 80 jaar was hij vanaf de Brienoord erheen komen fietsen, daar kan ik alleen maar diep ontzag voor hebben.

Na een korte stop snel naar Rheden, het pannekoekenrestaurant aan de voet van de Posbank bleek een prima keus, al blijft het klimmen met een volle maag niet optimaal. Bovenaan stond Leo ons op te wachten met oranjebitter (het was immers Koningsdag), aan mij wel besteed maar de anderen moesten er niet aan denken.

Nico moest even stoppen omdat hij zich niet lekker voelde, Patrick gaf hem een aspirientje. Tenminste, dat vermoedde ik op dat moment maar in de uren daarna ontwikkelde Nico zich van patient tot top-wielrenner. Hij bleef maar sleuren aan de groep op zo´n wijze dat ik nu toch echt begon te twijfelen of dit voor mij wel vol te houden was. gelukkig waren daar de stops in Wijk bij Duurstede en Schoonhoven om even bij te komen. Ik ben nog steeds erg benieuwd naar dat aspirientje!

Vanaf Schoonhoven zaten wij weer op bekend terrein en zo arriveerden we lekker vroeg weer in Zoetermeer, waar Leo en Han ons zaten op te wachtten.

Het verhaal van Nico is trouwens [op zijn blog](#) te lezen, naast het snel kunnen fietsen is hij ook een begenadigd schrijver dus zeker even lezen!

This entry was posted in [BRM](#) on [April 26, 2014](#).

